

Al país del Nil (II): Invitació al viatge

Un relat de: [Bartomeu Carles](#)

Per a la Martine, l'Olga i el Tarot

En la vida existeix sempre un moment oportú on els somnis poden fer-se realitat i en el que allò que només semblava una remota possibilitat pot esdevenir una realitat pregona. Potser ja fa temps que Egipte us crida amb veu de passió irrefrenable i que les cordes tenses del vostre esperit se senten invisiblement polsades per la imatge majestuosa de la sòlida ombra que les piràmides projecten enmig del desert. O potser el que us atrau és l'exotisme de gràcils palmeres que es gronxen indolentment en un aparent i lleuger desmai. Vés a saber si no ha estat una estampa plàcida, farcida de camells geperuts i retallats sobre l'horitzó sorrenc del desert calorós, la que ha acudit a la vostra ment amb tossuda insistència. Tant se val. Totes aquestes imatges són per a l'home i la dona occidentals reclams d'un atractiu fora de mida.

Pocs tresors -pocs regals de la història- són comparables a l'art i la cultura de l'Egipte mil·lenari. Davant els testimonis d'aquella època riquíssima i encisadora hom pot saciar la ment i l'esperit amb la menja més exquisida. Si us hi acosteu amb l'ànima sensible i amb els ulls del cor amatents i oberts, misteri, ciència i una nova estètica ompliran cadascun dels porus d'aquella pell més íntima, la que recorre el vostre interior. Ho faran sense concessions, amb l'objectiu de no permetre que quedeu insatisfets. Intenteu, doncs, per un moment, transformar-vos en antics egipcis vestits de lli i transiteu per temples, tombes i ciutats antigues, talment com si fos la vostra morada quotidiana. Trepitgeu el desert i endinseu-vos un xic enllà, fins a quedar envoltats de sorra. Tanqueu llavors els ulls i deixeu-vos omplir amb una pols nova i etèria, semblant i diferent alhora de la riba daurada que us envolta: només ella us pot redimir i fer-vos renéixer, perquè expandeix arreu la dolça quietud d'un silenci eloqüent. Aproveu-vos al Nil refrescant i feu-lo vostre, com feien a l'antigor. Així sentireu viu i palpitant un passat misteriós que de la vostra mà tornarà a la vida, renascut miraculosament en els nostres dies.

Som però occidentals i el nostre paradís perdut -la diferència que ens aporta la novetat desconeguda, i ens fa desitjar-la per ser estranya i, per a nosaltres, tan verge com atraient- és a l'Orient. Deixant de banda aquest exotisme que es transforma en reclam, més enllà dels estereotips imaginaris que han arribat filtrats fins a casa nostra -sorra, palmeres, camellers colrats pel sol intens que daura el sòl que trepitgen i, potser com un reflex, les seves pells- intuïm que en aquelles terres llunyanes la quotidianitat hi transcorre ben diferentment. És clar que, avui, bona part del món àrab sembla no poder resistir-se a la forçada imatge del progrés occidental, atret per la resplendor falsa d'un or gens autèntic; però el seu acostament és, sortosament, lent i mandrós. Refuseu d'acostar-vos-hi amb l'actitud superba de qui prefereix un món domesticat i semblant al seu. Sou els seus hostes, allotjats a casa d'altre: retorneu, per tant, els afalacs de l'hospitalitat que us ofereixen sense reserves. Estimeu la diferència, i feu-ho de forma totalment nua, sense l'escut protector de la història (allò que, de bell antuvi, potser semblava atreure-us més). És l'Egipte més modern i musulmà el que us embolllarà ben viu en tot moment i el que us reclamarà tothora la vostra mirada, trucant-vos tossudament a la porta, perquè encareu la seva sense reserves.